

להתחיל לייצר בהיקפים קטנים, ולאט לאט לגדול עם השוק. שלגו זיהה במשך השנים את האתגרים והקשיים העומדים בפני חברות ישראליות, וזרות בכלל, שרוצות למכור בסין. כדרכם של ישראלים, יש החושבים שאפשר לנחות בבייג'ין ולקרוע את העולם. שלגו מטיל ספק אם מציאות זו בכלל הייתה קיימת אי פעם, ואם כן - היא הגיעה לקצה. לדבריו, אנו מצויים עתה בתקופה של דור ב' של התעשייה

בפניהם את כל התוכניות והתשתיות הפיזיות והטכנולוגיות שהכינו במטרה לקלוט חברות ישראליות שרוצות לעבוד בסין. ביקור קצר במזרח סין מספק קנה מידה לראות כיצד פקידי ציבור, שליחים של ממשל ריכוזי ביותר, מגלים יוזמות מקוריות, נלחמים ביניהם מי יביא יותר פרויקטים למחוז שלו - וכך יזכה בכספים הרבים שהממשל המרכזי מוכן להעניק למי שמתאים להם. אותם פקידים שממונים על ידי מוסדות פוליטיים נמדדים לא רק בנאמנותם לשלטון, אלא גם ביזמות ובחדשנות שלהם.

הממשל הסיני הבין, כי בשביל להאכיל בכל יום מיליארד וחצי תושבים צריך לדאוג להם קודם כל למקומות עבודה שישלמו משכורת, כזו שתספיק להם לקנות אוכל וגם קצת ליהנות מהחיים. כדי שיהיו מקומות עבודה, הבינו אנשי השטח בארץ הדרקון, כי לא די בדיבורים ובהחלטות מרופדות בדולרים, אלא צריך לגרום לכך שזה יקרה. לשם כך, הבינו הסינים, שהם זקוקים לא רק להשקעות מערביות, שכן אלו כבר קיימות שם משנות ה-80. אולם במשך עשרות שנים, חלק גדול מההשקעות לא ממש סייע לכלכלה הסינית. הפתיחות למערב שהחלה אז הפכה לא מעט סינים לטייקוני נדל"ן (וזאת עוד מבלי לדבר על משקיעים זרים), אבל התמורה מהנדל"ן הזה לא נשארה בסין ולא תרמה להצלחתו של ילד סיני רעב בכפר נידח במדינה הענקית הזאת. חגיגת הנדל"ן נקטעה בעקבות שורה של צעדים שנקטו הסינים בשני העשורים האחרונים, כולל הלאמה של נכסים רבים. במקביל, הם החלו לפתוח שערים ולחזר אחר טכנולוגיות חכמות - מפעלים שיש להם קווי ייצור משוכללים, עם היי-טק ומערכות מיחשוב. יש להם תנאי ברור: אתם רוצים לעבוד פה? בבקשה, תקימו פה שלוחה, מפעל ייצור או הרכבה - ובתמורה נסייע לכם בכל מה שאפשר. וכדי להמחיש את רצינותם, הם מראים לכל מי שרק מעוניין את תנופת הבנייה, את ההשקעות האדירות בתשתיות, מסילות רכבת, מגדלי משרדים וגורדי שחקים. העובדות מדברות בעד עצמן.

את המודל הייחודי הזה בחרו הסינים ליישם בעיר צ'אנגג'ו שבמזרח סין, אשר חולשת על חמישה מחוזות. אחד מהם, מחוז ווז'ן, אירח אותנו, העיתונאים. בעיר הזאת פועלת חממה טכנולוגית תעשייתית, שנועדה לאכלס את החברות הרב-לאומיות שיעמדו בתוכנית החומש שהסינים גיבשו. התוכנית כוללת חבילת השקעות יפה לחברות שהטכנולוגיה שלהן תואמת את הציפיות. מדובר בתחומים כמו אנרגיה, מזון, היי-טק, קליין-טק, מים ועוד. בכל אחת מהן הם מחפשים את הפתרונות החכמים ביותר והטובים ביותר, כדי למשוך לשם את הבוגרים של האוניברסיטאות המובילות בסין.

האיש שלנו בשנחאי

אל הסיור שלנו בשנחאי ובצ'אנגג'ו נלווה היזם הישראלי **צבי שלגו**, המסייע מזה 15 שנים לחברות מערביות לעשות את הצעדים הראשונים בשוק הסיני הקשה והמורכב. שלגו עומד בראש חברה בשם PTL, המונה 120 עובדים. החברה עוסקת בליווי ניהולי ומקצועי של כל חברה ישראלית או זרה אחרת, המייצרת ופועלת בסין בכמה אתרים שהקים יחד עם הממשל המקומי. הרעיון הוא לאפשר לחברה ישראלית שרוצה להיכנס לשוק הסיני

מימין: צבי שלגו ואילן מימון

אם לא תהיו נוכחים בסין יעתיקו אתכם

"המתחרה הסיני יעתיק אתכם ממילא, גם אם לא תגיעו לשם. לכן, רק אם תהיו נוכחים בשוק הסיני, תמתגו את עצמכם נכון ותנהלו את עצמכם בצורה מושכלת - שוק זה יבין שאתם המקור. או אז תוכלו למכור ללקוחות המחפשים איכות מוצרים סוג א' במחיר שגבוה בכ-30% ממחיר המוצר המועתק", כך אמר **צבי שלגו**, יושב ראש לשכת המסחר הישראלית בשנחאי ומנכ"ל חברת PTL Group, במפגש של מועדון השבבים הישראלי, שהתקיים תחת הכותרת "להבין את סין".

במפגש, שהתקיים בניהולו של **שלמה גרדמן**, יושב ראש מועדון השבבים, השתתף גם פרופ' **גדי אריאב**, מומחה לסין מהפקולטה לניהול באוניברסיטת תל אביב. הוא אמר, כי "במבט על הכלכלה העולמית רואים באופן ברור שלושה גושים גדולים מבחינת כוח הקנייה: ארצות הברית, גוש האירו וסין-הודו. כל גוש כזה שווה 15 טריליון דולרים של כוח קנייה". פרופ' אריאב הוסיף, ש"אמנם קשה להיות בסין, אבל אם לא תהיה בסין - פשוט לא תהיה".

יהודה קונפורטס